

Mands eller i et fremmed Actieselskabs Hænder. Dette er en Omstændighed, som jeg troer, at Regjeringen eller Rigsdagen bør kjende. Det er dog en ganske anden Sag, om Actierne ere i et dansk eller i et fremmed Selskabs Hænder. Den høitærede Indenrigsminister har iøvrigt besvaret den første Taler (Sessen) Dyringer i saa Henseende saa grundigt, at jeg næsten ikke behøver at tilføje Mere. Det er dog en Besynderlighed at ville tænke sig, at alle Actierne i det sjællandske Jernbaneactieselskab eller i det Allermindste den allerførste Deel af dem skulde ville overdrage deres Actier i Fremmedes Hænder; der er dog een Ting, som jeg med Hensyn hertil særligt skal gjøre opmærksom paa, fordi ogsaa det er et Factum. Udbetalingen af Udbytten og Renterne af de sjællandske Jernbaneactier kan skee enten i London eller i Kjøbenhavn. I de første Aar efter, at Jernbanen mellem Kjøbenhavn og Korsør var bleven aabnet, maatte der nu sendes halvaarlige ikke ubetydelige, ja, i Aaret 1856 endog meget betydelige Remisser til London for der at betale Actieudbytten. Der har derhos været Tilfælde, hvor en vis Quotient af Actiecapitalen skulde være repræsenteret her, for at der kunde tages en Beslutning, og hvor en saadan Beslutning ikke har kunnet tages, fordi der var saa mange Actier i engelske Capitalisters Hænder, at det var vanskeligt at faae dem samlede og repræsenterede her. Fra Aaret 1856 til 1866 er Betalingen af Renter og Udbytte af det sjællandske Jernbaneselskabs Actier i London imidlertid aftagen Aar for Aar, og det har ligeledes været meget let at faae det tilstrækkelige Antal Actier repræsenteret her, hvert Aar en vis Quotient af Actiecapitalen skulde være repræsenteret ved en Generalforsamling. Dette er et tydeligt Beviis paa, at de sjællandske Jernbaneactier nu væsentligt ere paa danske Hænder. Spørger man nu om, hvad der garanterer os for, at ikke det, der fra Begyndelsen af var Tilfældet, atter vil indtræde, hvad der garanterer os for, at Actierne ikke igjen gaae over i fremmede Hænder, saa svarer jeg dertil: Derfor have vi en Garanti deri, at det er det naturlige Forhold, at Actierne ere i Indlændinges Hænder, og at det derimod var et unaturligt Forhold, da de vare i Ud-

lændinges Hænder, og at man vel nok fra Begyndelsen af kan søge udenlandske Capitaler, for at anvende dem til et vist Foretagende i Indlandet, men at Forholdet ikke kan bestaae, og at Erfaringen viser, at det ikke bestaaer i Tidens Længde. Der er derfor efter min Mening ved denne Sag ikke Andet at have for Sie end det Spørgsmaal, som den ærede første Taler (Sessen) ligeledes ibetmindste syntes at ville bringe paa Bane, nemlig Spørgsmaalet, om de omhandlede Jernbaners Drift skal gaae over i Regjeringens Hænder eller i et indenlandsk Selskabs Hænder. Nu har jeg vel i den lange Tid, hvori jeg har levet, oplevet mange Forandringer og mange pludselige Omvæltninger i Opinionen, men en saa pludselig Forandring som den, at en Industri som en Jernbanes Drift nu fortrinnsvis skulde ønskes lagt i Regjeringens Hænder, en saa pludselig Omvæltning i Opinionen har jeg dog virkelig ikke hidtil truffet, og en saadan Omvæltning havde jeg saa meget mindre ventet at opleve, som en Jernbanes Drift netop fordreer en saadan smaalig Gaaen i Details, som Regjeringen mindst er stiftet til at yde. — Det er kun disse Bemærkninger, som jeg ibetmindste paa dette Standpunkt af Forhandlingerne har villet fremsøre.

Ploug: Da den høitærede Minister allerede har gjort sig det Besvær at indbegaae den allerførste Taler (Sessen), er jeg derved bleven lettet for en Deel af det, jeg ellers kunde have at sige, idet jeg ibetmindste i Meget maa erklære mig enig med ham. Jeg har imidlertid paa den anden Side ikke følt mig synderligt overbevist ved, hvad den høitærede Minister og den ærede sidste Taler have fremført til Fordeel for selve den i Lovudkastet foreslaaede Ordning. Jeg billiger fuldkomment, at Lovudkastet søger at afløse det Forhold, som bestaaer ved det jydsk-slyenske Jernbanedriftselskab, og jeg tror, at det i alle Henseender er ønskeligt, at dette Forhold ophører. Men med Hensyn til det andet Spørgsmaal, som omhandles i Udcastet, nemlig Spørgsmaalet om, til hvem Driften af de slyensk-jydske Jernbaner skal overdrages, maa jeg erklære mig uenig med den ærede Minister og derimod enig